

TRETIA ADVENTNÁ NEDEĽA B

Dnešná nedeľa má aj názov „*gaudete*“, čo v preklade znamená „*radujte sa*“. Kde je to možné, tak si môže k svätej omši kňaz obliecť ružové liturgické rúcho na znak radosti, ktoré sa môže použiť len dvakrát v liturgickom roku. Dôvodom tejto radosti je tá skutočnosť, že začíname prežívať druhú časť adventného obdobia a blížime sa k sviatkom Narodenia Pána. Tento rok máme najkratšie adventné obdobie.

Evanjelium dnešnej nedele pokračuje v osobe svätého Jána Krstiteľa, ale už nie od evanjelistu Marka, ale od evanjelistu Jána. Pravdepodobne Marek nebol účastníkom udalostí pri rieke Jordán, lebo bol ešte mladý. Informácie o Jánovi Krstiteľovi sa dozvedel pravdepodobne od apoštola Petra. Evanjelista Ján bol s Andrejom prvý svedok a učeník Jána Krstiteľa, a tak autenticky podáva správu, ktorú sme si dnes pri svätých omšiach vypočuli. Táto správa je výzvou k pokániu adventného kazateľa Jána Krstiteľa, (tak, ako minulú nedeľu), ktorý volá výzvou Izaiáša proroka: „*Pripravte cestu Pánovi!*“ Podobne aj v našich kostoloch dnes ústami kňazov podľa príkladu adventného kazateľa Cirkev volá: „*Pripravte cestu Pánovi!*“ Všimnime si, že Ján Krstiteľ nevyzýva: „*Pod'te k Pánovi!*“ Nie, od nás sa nežiada ísť za ním, ale od nás sa žiada odstrániť prekážky, aby On mohol prísť k nám, t. j. odstrániť prekážky znamená, robiť pokánie, teda odstrániť hriech. V takom prípade potom naše obrátenie, čiže naše pokánie leží – obrazne povedané – na jeho pleciah. V čom spočíva naše pokánie? Zrieknuť sa hriechu pri pohľade na nekonečnú Ježišovu lásku. Treba v duchu hľadiť na Ježišovo srdce preplnené láskou, na jeho láskou skrvavené telo na kríži a povedať mu úprimne: „*Pane, milujem ťa, hoci som hriešny(a). Milujem ťa napriek svojej hriešnosti.*“ Takto potom môžeme jasne pochopiť, ako Pán Ježiš túži vnieť do našich srdc pravú radosť a pravé šťastie. To pravé šťastie dosiahneme len vtedy, keď sa oslobodíme od hriechu. Najprv si potrebujeme vzbudiť úprimnú ľútosť a potom sa svätou spoveďou zbaviť hriechov, k čomu využime svätú spoveď pred Vianocami. Pretože dokedy je v srdci hriech, tam nie je miesto pre Pána Ježiša. Keď hriech zo srdca odstránime, tak pripravíme cestu Pánovi. On sám si cestu nepripraví, ako som to vyššie uviedol, ale to necháva na nás, lebo nám nechce narušiť slobodnú vôľu. On čaká pri dverách, na ktorých nie je zvonka kľučka, ale trpezlivo klope, kedy mu otvoríme. Znova opakujem, že najdôležitejší úkon našej prípravy na Vianoce je zbaviť sa hriechu.

Tak, ako minulú nedeľu, aj dnes vás chcem k dobrej príprave na Vianoce povzbudiť k modlitbe, čo je druhý úkon prípravy. Ale tu nestačí len nejaké bezduché zvykové šepkanie alebo dlhé bezmyšlienkovité recitovanie. Naša modlitba má byť hlboká, aj keď nie dlhá, ale má vychádzať z úprimného srdca, tak ako sa vieme úprimne porozprávať s milovanou osobou. Obrazne povedané, máme sa pritúliť k nebeskému Otcovi, ako sa dokáže dieťa pritúliť k svojmu otcovi, a tak mu prejavíť svoju lásku. Až takouto modlitbou si dokážeme otvoriť svoje srdce pre Pána a vtedy nás On obdarí svojou radosťou a šťastím. Starozákonný žalmista to tiež skúsil, keď po dobrej modlitbe sa s radosťou vyjadril takto: „*Bože, pre mňa je slasťou byť v tvojej blízkosti. U teba je plnosť radosti, po tvoje pravici večná slasť*“ (Ž 16, 11). Aj tu znova dávam za príklad Pannu Máriu, ktorá tiež skúsila radosť pri návšteve v Ain Kareme, keď povedala známy chválospev: „*Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu mojom Spasiteľovi.*“

Prosím vás, milí priatelia, poslušnime všetci výzvu dnešného evanjelia a snažme sa pripraviť cestu Pánovi tak, že sa dobrou svätou spoveďou očistíme od hriechov a dobrou modlitbou sa potom pritúlime k dobrému nebeskému Otcovi, aby sme tak oslávili radosť Vianoce.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.